

get vanskeligt at faae en dygtig, overordentlig dygtig, meget udmærket Mand til at overtage Bestyrelsen, stænke den sit hele Liv og al sin Tanke, for maaskee at blive sagt op med et halvt Aars Barsel. Nu maa jeg sige det ærede Thing, at efter min Anskuelse en dygtig Mand i Reglen ikke vil strømmes tilbage ved denne Opsigelsesret, fordi den dygtige Mand vil sige: Naar den Gjerning, jeg gjør, ikke er god, saa bryder jeg mig heller ikke om at kunne blive opagt, men jeg skal nok ved min Dygtighed hævde min Stilling saaledes, at man ikke jager mig bort, og hvis Staten overtager Driften for bestandig, saa vilde den nok finde en dygtig Mand paa et halvt Aars Opsigelse, men det er den Omstændighed, der gjør Sagen vanskelig, at den dygtige Mand veed ikke, om Anskuelserne ikke kunne forandre sig, ikke om ham selv, men om Statsdriften, og saa skal han bort. Den Mand, som skal have Hovedbestyrelsen, veed desuden, at han skal bestyre Banen i de tre uheldigste Aar, de Aar, som man har anseet for saa uheldige, at de ikke engang ville give et godt Resultat for et privat Selskab, fordi Banen er ikke færdig og ikke i sin Heelhed kan styres tilfredsstillende. Det vil derfor blive meget vanskeligt at finde en dygtig Mand, der vil gaae ind paa en saadan Drift med de overordentlig mange baade billige og ubillige Fordringer, der ville fremkomme, for saa at kunne sendes bort med — jeg vil tage det Bedste, nemlig mit Alternativ — 1 Aars Opsigelse. Med de Skyggesider, som Statsdriften har ogsaa i andre Retninger, skal man derfor efter min Mening kun vælge den, naar man ikke kan faae et andet Forslag, der er i det Mindste ligesaa godt, og jeg troer, at man kan faae et, der er meget bedre eller i det Mindste muligt vil vise sig bedre. Nu kunde man maaskee efter de Udtalelser, jeg her har gjort, efter disse stærke Udtalelser om det Skadelige i en Statsdrift, falde paa at sige, at det var tydeligt nok, at mit Alternativ var en Finte, og at jeg absolut vilde have det sjællandske Jernbaneselskab. Det skalde gjøre mig ondt, thi det er ikke nogen Finte, det er min fuldstændige Overbeviisning (Afbrydelse af Thurah); kan det ærede Medlem ikke troe det, saa er det hans Skyld ligesaa godt som min. Det sjæl-

landske Jernbaneselskab har store Skyggesider; det kan jeg ikke nægte. Jeg troer imidlertid — og det berører et andet Forslag, som vi idag ogsaa have til Forhandling — at det, at der ifjor kom et Project frem, et Project, som jeg ogsaa har megen Sympathi for, som jeg meente, man skulde at gjøre Alt for at see udført, har havt en meget heldig Indflydelse paa Selskabet, har bevirket, at Selskabet har mistet noget af sin Stabilitet, af den Stabilitet, som Embedsmænd saa ofte have, og private Forretninger meget sjældent ville have, den Stabilitet, som man puffer at indsætte i den jydsk-syenske Jernbanes Drift ved at sætte den under en Embedsmands Overtillid. Man har havt det store, smukke krønlæste Project i Baghaanden, og saa har man sagt til det sjællandske Selskab: Nu maae I oppe Eder, det kan være, at I have bestyret meget godt, men I have dog ikke bestyret, som Publicum forlanger det i alle Henseender. Der er et Forslag, som er kommet frem og er omdeelt paa de Herrers Pladser, en dristig Tanke om at gjøre et Forsøg med Primærkystemet. Det er blevet studt tilside, dabled, kastet bort af et æret Medlem i det andet Thing, men jeg troer dog, at det har Betydning, jeg troer, at det kan bringe maaskee megen Fordeel, naar man tør vove Forsøget, men det vil Staten ikke gjøre. Og nu kommer jeg tilbage til det sjællandske Jernbaneselskab. Man har fremhævet som en stor Skyggeside, at Selskabet har langt større Interesse i de sjællandske end i de jydsk-syenske Baner, idet det der er interesseret baade med Anlægs- og Driftscapital, medens det her kun er interesseret med Driftscapital. Det kunde ganske vist let være en Skyggeside, navnlig naar Selskabet havde 15 Aars No og Søvn at kunne dhyse sig i, men naar det kun har Driften af de syensl-jydske Baner paa kort Opsigelse, vil det være interesseret i at gjøre Driften saa god som muligt, da den ellers vil blive taget fra det, og saa er det godt, at det har mindre Risiko, da det saa lettere vil gjøre Forsøg der end paa de sjællandske Baner. Hvis vi antage, at Contracten vil blive om-trent saaledes, som den nuværende, vil Selskabet kun risikere $\frac{1}{10}$ og Staten $\frac{9}{10}$, og jeg troer, at vi da lettere ville faae et Liv og For-